

UCHWAŁA Nr 312 / 6577 / 17
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
w RZESZOWIE
z dnia 6 czerwca 2017r.

**w sprawie wniesienia pod obrady Sejmiku Województwa Podkarpackiego
projektu uchwały Sejmiku w sprawie nadania Panu Eugeniuszowi
Kwiatkowskiemu – Wicepremierowi, Ministrowi Skarbu, Ministrowi Przemysłu i
Handlu Odznaki Honorowej „Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego”.**

Na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa (Dz. U. z 2016 r., poz. 486) i § 29 ust. 1 pkt 1 Statutu Województwa Podkarpackiego, stanowiącego załącznik do Uchwały Nr X/103/99 Sejmiku Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie z dnia 29 września 1999 r. w sprawie uchwalenia Statutu Województwa Podkarpackiego (Dz. Urz. Woj. Podk. z 1999 r. Nr 28, poz. 1247, z 2002 r. Nr 54 poz.1101, z 2008 r. Nr 55, poz. 1449),

**Zarząd Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie
uchwala, co następuje:**

§ 1

Wnosi się pod obrady Sejmiku Województwa Podkarpackiego projekt uchwały Sejmiku **w sprawie nadania Panu Eugeniuszowi Kwiatkowskiemu – Wicepremierowi, Ministrowi Skarbu, Ministrowi Przemysłu i Handlu Odznaki Honorowej „Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego”**, w brzmieniu stanowiącym załącznik do uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Marszałkowi Województwa Podkarpackiego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

WICEMARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA
Bogdan Romaniuk
Bogdan Romaniuk

UCHWAŁA NR / /17
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

**w sprawie nadania Panu Eugeniuszowi Kwiatkowskiemu – Wicepremierowi,
Ministrowi Skarbu, Ministrowi Przemysłu i Handlu Odznaki Honorowej
„Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego”.**

**Sejmik Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie
uchwala, co następuje:**

Nadaje się Panu Eugeniuszowi Kwiatkowskiemu – Wicepremierowi, Ministrowi Skarbu, Ministrowi Przemysłu i Handlu Odznakę Honorową „Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego”.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Podkarpackiego.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

24.05.2017r.

SPRAWDZONO POD WZGLĘDEM
FORMALNO-PRAWNYM

W
RADCA PRAWNY
Wiesława Sawczak

UZASADNIENIE

Kapituła Odznaki Honorowej „Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego” na posiedzeniu w dniu 19 maja 2017r. zaopiniowała pozytywnie zgłoszenie o nadanie Odznaki Honorowej „Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego” **Panu Eugeniuszowi Kwiatkowskiemu.**

Śp. Eugeniusz Kwiatkowski to polski Wicepremier, Minister Skarbu, Minister Przemysłu i Handlu. Jest określany jako jeden z najwybitniejszych działaczy gospodarczych w całej historii naszego kraju. W ciągu ośmiu lat pracy w rządzie zdołał odmienić oblicze gospodarcze młodego państwa Polskiego. Miał wielki udział w powstaniu i dynamicznym rozwoju Gdyni, a także polskiej floty handlowej, Zakładów Azotowych w Mościcach, fabryk Warszawskiego Okręgu Przemysłowego, Centralnego Okręgu Przemysłowego (COP-u) i Stalowej Woli. Był również gospodarczym wizjonerem – opracowane przez niego w końcu lat 30-tych plany rozwoju kraju sięgały połowy lat pięćdziesiątych.

Urodził się 30 grudnia 1888 roku w Krakowie, zmarł 22 sierpnia 1974 roku tamże. Wychowywał się w niewielkiej miejscowości na granicy Podola i Wołynia. Uczęszczał do Gimnazjum Jezuitów w Bąkowicach pod Chyrowem. Studia rozpoczął w 1907 roku na Wydziale Chemii Technicznej Politechniki Lwowskiej, a następnie przeniósł się do Monachium, aby tam kontynuować kształcenie. W czasie studiów należał do organizacji konspiracyjnych o charakterze niepodległościowym, tj. ZET i Zarzewie. Był członkiem Polskich Drużyn Strzeleckich.

W okresie I wojny światowej walczył w Legionach Polskich, należał do Polskiej Organizacji Wojskowej. Pracował w Głównym Urzędzie Zaopatrzenia Armii w Ministerstwie Spraw Wojskowych. Wystąpił z wojska w 1921 roku i rozpoczął działalność naukową na Politechnice Warszawskiej. Tam spotkał się z prof. Ignacym Mościckim, co miało wpływ na jego dalszą drogę zawodową. W 1923 roku został dyrektorem technicznym w Państwowej Fabryce Związków Azotowych w Chorzowie.

W 1926 roku został ministrem przemysłu i handlu w rządzie Kazimierza Bartla. Jako polityk był twórcą koncepcji modernizacji Polski. Dążył do rozbudowy kraju w układzie północ-południe. Wyrazem tego było przyspieszenie budowy portu w Gdyni oraz połączenie Śląska z Wybrzeżem magistralą kolejową. Port w Gdyni stał się wkrótce największym portem handlowym na Bałtyku.

Eugeniusz Kwiatkowski w lutym 1931 roku został dyrektorem Państwowej Fabryki Związków Azotowych w Mościcach, która w związku z kryzysem światowym stanęła przed widmem bankructwa. I tym razem zdolności menadżerskie Eugeniusza Kwiatkowskiego uchroniły Fabrykę przed upadkiem i pozwoliły na jej dalszy rozwój.

W 1935 roku Eugeniusz Kwiatkowski został Wicepremierem i Ministrem Skarbu. W tym czasie powstał czteroletni plan inwestycyjny, obejmujący okres od 1 lipca 1936 do 30 czerwca 1940, realizowany w tzw. trójkacie bezpieczeństwa na południu Polski. Program ten został nazwany Centralnym Okręgiem Przemysłowym.

Nazwa Centralny Okręg Przemysłowy zrodziła się w Biurze Planowania przy Gabinetie Ministra Skarbu. Zaproponowany obszar COP w całości obejmował rejon bezpieczeństwa, którego granice określało rozporządzenie o ulgach inwestycyjnych z 22 marca 1928 r. Władze wojskowe zaakceptowały propozycję dotyczącą użycia w ustawie o ulgach inwestycyjnych z kwietnia 1938 r. nazwy Centralny Okręg Przemysłowy.

W ramach inwestycji w COP-ie w latach 1937-39 powstało od podstaw 21 dużych zakładów przemysłowych, w tym: Zakłady Południowe wraz z miastem Stalowa Wola, Fabryka Obrabiarek (jako filia Zakładów Cegielskiego z Poznania) oraz Wytwórnia Silników Nr 2 Państwowych Zakładów Lotniczych w Rzeszowie, Fabryka Gum Jezdnych w Dębicy,

fabryki gumy, obrabiarek (produkująca m.in. broń) w Sanoku, Radomiu i Starachowicach, wytwórnie amunicji w Kraśniku, Jawidzu pod Lubartowem, Nowej Dębie (ówczesnej Dębie – Zakład Amunicji nr 3), Państwowe Zakłady Lotnicze w Mielcu, w Niedomicach pod Tarnowem – fabryka celulozy do produkcji prochu. Równocześnie rozbudowano istniejące już zakłady zbrojeniowe i wytwórnie amunicji. Wydatki na budowę COP pochłonięły ze środków państwowych i z Funduszu Obrony Narodowej sumę 2,4 mld zł. Na rozwój COP-u przeznaczano w latach 1937–1939 około 60% całości wydatków inwestycyjnych. Rozpoczęto także budowę wielu elektrowni m.in. w Czorsztynie i Rożnowie na Dunajcu, w Porąbce na Sole, w Solinie Myczkowcach i Łukawcu na Sanie.

Pod koniec 1938 roku Eugeniusz Kwiatkowski przedstawił Sejmowi 15-letni plan inwestycyjny, obejmujący lata 1939-1954, którego realizacja stwarzała szansę cywilizacyjnego dogonienia krajów Europy Zachodniej. W latach PRL część inwestycji COP - u była nadal rozwijana.

Po II wojnie światowej Eugeniusz Kwiatkowski powrócił do Polski z internowania w Rumunii i zajął się koordynacją prac przy odbudowie zrujnowanej przez wojnę infrastruktury na odzyskanym przez Polskę Wybrzeżu. W tym czasie prowadził również wykłady z historii gospodarczej świata w Wyższej Szkole Handlu Morskiego w Gdyni i na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. W 1947 roku ukazała się I część „Zarysu dziejów gospodarczych świata”, natomiast część II tej książki nigdy nie uzyskała zgody cenzury na druk.

30 kwietnia 1948 roku Eugeniusz Kwiatkowski zostaje zwolniony z funkcji szefa Delegatury Rządu do Spraw Wybrzeża i dostaje nakaz opuszczenia Wybrzeża, jak się okazało, na zawsze. Nawet gdy w 1951 roku zmarła w Gdyni jego matka, musiał się starać o jednodniową przepustkę na przyjazd na jej pogrzeb. To był początek represji władz wobec Eugeniusza Kwiatkowskiego. Dostał zakaz osiedlenia się w Warszawie i Poznaniu, zakazano mu prowadzenia wykładów oraz wszelkiej pracy (nie osiągnął wtedy jeszcze wieku emerytalnego), odebrano mu bezprawnie niewielki majątek ziemski w Owczarach koło Krakowa, który nie podlegał reformie rolnej. Jedyne czym mógł zarabiać na życie, to powrót do chemii i pisanie książek z tej dziedziny.

W latach 1947–1952 był jeszcze posłem na Sejm Ustawodawczy, choć nigdy nie udało mu się zabrać głosu w dyskusji, bo zawsze lista dyskutantów okazywała się zamknięta.

Eugeniusz Kwiatkowski zmarł 22 sierpnia 1974 roku w Krakowie. Ówczesny Metropolita Krakowski Kardynał Karol Wojtyła żegnał go słowami: „Logika tego życia wymaga, aby modlitwa za jego duszę popłynęła z Wawelskiej Katedry”.

Eugeniusz Kwiatkowski - niekonwencjonalna postać w historii Polski XX wieku. Cechowała go przede wszystkim olbrzymia pracowitość. Był gigantem pracy, posiadał zdolność wykorzystywania każdej wolnej chwili dla pracy intelektualnej. Interesował się wieloma dziedzinami wiedzy. Opublikował około 100 prac w tym 11 książek. Posiadał rzadki dar dobierania współpracowników, bez względu na ich poglądy polityczne, liczyły się tylko kompetencje i zaangażowanie. Miał fenomenalną pamięć. Tym wyróżniał się wśród Polaków, że nie narzekał, nie skarżył się na doznane krzywdy i do końca zachował pogodę ducha oraz pełen szacunku stosunek do innych ludzi. O ludziach mówił albo dobrze, albo nie mówił wcale, gdy nie dało się powiedzieć nic dobrego.

W swoim testamencie pozostawił wiele idei i koncepcji. Zawsze pragnął, by ludzie znajdowali pełną satysfakcję w wykonywanej przez siebie pracy. Był głęboko przekonany, iż prawdziwa reforma świata zaczyna się od prawdziwej reformy człowieka. Ojciec sukcesu gospodarczego przedwojennej Polski.

Eugeniusz Kwiatkowski posiadał niżej wymienione odznaczenia i wyróżnienia:

1. Order Orła Białego – pośmiertnie (11 listopada 1996).

2. Wielka Wstęga Orderu Odrodzenia Polski (9 listopada 1931 – „za zasługi na polu pracy państwowej”).
3. Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (1972), Medal Niepodległości, Złoty Krzyż Zasługi (1946), Medal Zwycięstwa i Wolności (1946), Odznaka Zasłużonego Pracownika Morza (1972).
4. Wielki Oficer Orderu Legii Honorowej (Francja), Krzyż Wielki Orderu Korony (Rumunia), Krzyż Wielki Orderu św. Sawy (Jugosławia), Krzyż Wielki Orderu Trzech Gwiazd (Łotwa), Krzyż Wielki z Łańcuchem Orderu Gwiazdy Polarnej (Szwecja), Krzyż Wielki Orderu Świętego Olafa (Norwegia), Krzyż Wielki Orderu Lwa Białego (Czechosłowacja), Krzyż Wielki Orderu Danebrog (Dania), Krzyż Wielki Orderu Feniksa (Grecja), Krzyż Wielki Orderu Korony (Belgia), Krzyż Wielki Orderu Zasługi (Węgry).

Eugeniusz Kwiatkowski otrzymał tytuły honorowego obywatelstwa Gdyni (1928), Przeworska (21 grudnia 1938), Jarosławia, Gminy Frysztak, Gminy Szczawne, Rymanowa (14 stycznia 1939), Sanoka (styczeń 1939), Jasła (31 stycznia 1939), Szczecina (1946).

DIREKTOR
KANCLERZ

Andr. Pils